

РЕШЕНИЕ

№ 1857

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9080** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Б. Б. К. срещу Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. С допълнителна жалба вх. № 31793/12.10.2020г. от Б. Б. К. се оспорва мълчалив отказ на КЗЛД относно искане за предоставяне на информация за извършена проверка на място при администратор на лични данни. С определение от о.с.з. на 23.02.2021г. съдът е постановил допълнителна жалба вх. № 31793/12.10.2020г. да се докладва на председателя на АССГ за образуване на отделно производство. С определение от о.с.з. на 23.02.2021г. съдът е отделил съединения иск за обезщетение за твърдени неимуществени вреди с правно основание чл. 82, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR), вр. чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 203 от АПК, за разглеждане в самостоятелно съдебно производство. Със същото определение е оставена за разглеждане по адм. дело № 9080/2020г. жалбата срещу т. 4 от Решение № ППН-01-1799/2019 г. от 17.08.2020 г. на Комисията за защита на личните данни. В рамките на съдебното производство от Б. К. е заявено и оспорване на т. 2 от Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г.

От пространното изложение в първоначалната жалба и допълненията към нея се извлича, че решението на КЗЛД се оспорва като нищожно по т. 4, незаконосъобразно – прието в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени

процесуални нарушения. Твърди се още, че административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая. Твърди се, че актът бил немотивиран, доколкото липсвали в достатъчна степен обективни доказателства, въз основа на които би могло да се формират конкретни и ясни фактически и правни изводи.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, в съдебно заседание се представлява от юрк. А., който застъпва становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Детска градина № 40 "Проф. Д-р А." се представлява от адв. Д., която моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Административен съд София – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-1799/27.11.2019г. от Б. Б. К., като законен представител на малолетния В. Б. К.. Твърденията са били, както следва: детето В. К. е прието и ходи от 2016 г. в група „Пчелички” в 40-та Детска градина „Проф. А.”, [населено място]. На 01.11.2019г. с детето се случил инцидент с насилие от друго дете в детската градина. На 04.11.2019г. жалбоподателят уведомял директорката на 40-та ДГ, че иска да прегледа записите от камерите за деня на инцидента, защото родителите на уличеното дете отричали синът им да има вина. Постъпил отказ от страна на директора на ДГ, поради това, че родителите на другото дете отказали преглед на записите от камерите на основание ЗЗЛД. Претенцията била, че администраторът не изпълнява своето задължение съгласно изискванията на чл. 12, § 3 и чл. 12, § 4 от GDPR. Достъпът до видеозаписите бил отказан въпреки липсата на законово основание с мотива, че други родители са подписали декларации и не са съгласни с предоставянето им, както и с отричане да се е случил в градината соченият инцидент с детето, независимо от съществуването на неоспорими доказателства за това. Допълнително било въведено, че обработването на лични данни на малолетното дете В., чрез видеонаблюдение, е извършено от администратора на лични данни без съгласието на неговия родител Б. К..

Директорът на Детска градина № 40 „Проф. Г. А.” - В. Г., депозирала отговор, съгласно който на 04.11.2019г. Б. К. ѝ се обадил по телефона, за да я информира, че на 01.11.2019г. детето Д. Т. е „пробил” с молив главата на неговото дете, поради което желае да изгледа записа от камерите в групата за този период. Директорът поканила К. да подаде заявление за това.

На 04.11.2019г., след устната жалба от К., директорът възложила на мед. сестра да извърши оглед на детето В. К. за наличие на видими следи от удар или пробождане по главата. Изискани били обяснения от М. И. - учителя, който бил на работа по време на твърдения инцидент. На основание т. 4.2 от правилата за осъществяване на видеонаблюдение в детската градина директорът пуснал декларации за информирано съгласие до родителите на всички деца, присъствали този ден. В част от декларациите родителите не дали съгласие за предоставяне на видеозаписа на К.. На 08.11.2019г. Б. К. бил уведомен с препоръчано писмо, че не може да му бъде предоставен записът, поради отказ на част от родителите на деца от същата група. Със заповед директорът възложил на комисия да изгледа записа от вътрешното видеонаблюдение и да

представи доклад. Прегледът не показал никакви конфликти и физически наранявания, поради което не било необходимо да бъде сезирано МВР. Записите били предадени с протокол на 13.11.2019г. на инспектори от 4 РПУ, тъй като родителят пуснал жалба.

В отговора на заинтересованата страна е посочено още, че с цел осигуряване безопасността на децата и служителите, в детската градина е изградена вътрешна и външна система за видеонаблюдение. Вътрешната се ръководи и поддържа от детската градина, а външната - от Столична община. Изготвени са правила за осъществяването на видеонаблюдението.

В детската градина са изготвени Вътрешни правила за защита на личните данни. Част от тези правила намират място в Правилника за вътрешен трудов ред, който стои на таблата в групите и на всяка родителска среща се чете на родителите. В тази връзка е изготвена декларация, която е публично оповестена и поставена на видно място - на таблата в групите и изисква съгласие, че по време на престоя детето може да бъде под видеонаблюдение. В архива на детската градина се установява, че единствено К. не е попълнил такава. Няма и изричен отказ, поради което се счита, че К. е уведомен надлежно по реда на ЗЗЛД. До този момент жалбоподателят не е предявявал никакви претенции за периода от приема на детето до напускането му.

Записи от камерите от вътрешното видеонаблюдение не са били предоставяни на други лица. Не са изисквани от Столична община записи от външното видеонаблюдение.

Проведено е заседание на 21.05.2020г. Комисията е приела жалбата на Б. К. за допустима. На заседание на 24.06.2020г., за което страните са били редовно уведомени, е разгледана жалбата по същество.

Постановено е процесното Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на КЗЛД, с което по т. 1 обявява жалба рег. № ППН-01-1799/27.11.2019г., подадена от Б. Б. К., в качеството му на законен представител на малолетния В. Б. К., за основателна за нарушение на чл. 15 от Регламент 2016/679, в частта, с която му е отказан достъп до записите от видеонаблюдението; по т. 2, на основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора на лични данни Детска градина № 40 „Проф. д-р С. А.“ да промени правилата си за достъп до събраните лични данни чрез видеозаснемане съобразно мотивите на настоящото решение; по т. 3 определя срок за изпълнение на разпореждането - 1 месец от влизане в сила на решението, за което да бъде уведомена КЗЛД с представяне на доказателства; по т. 4 обявява жалбата за неоснователна в останалата ѝ част. Касателно т. 4 на процесното решение, КЗЛД е установила, че не са налице нарушения на директора на ДГ 40 във връзка с видеозаснемането, прегледа на записите от директора на ДГ 40 и нарочна комисия, нарушаване на права във вр. с ЗЗЛД и изискуемост на декларации за информирано съгласие.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Преди всичко следва да бъде посочено, че жалбата срещу т. 2 от Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на КЗЛД е недопустима за разглеждане. От една страна претенцията срещу тази част на процесното решение е формулирана едва на 23.02.2021г. в о.с.з. Съгласно правилото на чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД решението на Комисията подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му. От доказателствата по делото се установява, че Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на КЗЛД е получено от Б. К. на

20.08.2020г. (ИД на л. 23 гръб). Първоначалната жалба е депозирана на 26.08.2020г. (л. 158), но същата съдържа единствено оспорване на т. 4 от Решение № ППН-01-1799/2019г. Действително, в жалбата е посочено, че жалбоподателят „подава сигнал до съда да се самосезира за неговата незаконосъобразност (т. 2 на решението)“, като изрично излага, че не е страна в това правоотношение (л. 177 и л. 193). Жалбоподателят „сигнализира Административния съд - не само да забрани на КЗЛД да налага такива промени на ДГ 40, но ако има възможност - да изиска законодателна промяна, при която да се премахне нуждата от декларации за информирано съгласие...“ (л. 182). Така формулираните изявления обаче съдът не може да възприеме като жалба срещу конкретен административен акт. Едва в съдебно заседание на 23.02.2021г. изрично е заявено: „Коригирам предмета на жалбата си, като моля в предмета на жалбата да бъде включена и точка 2 от решението на КЗЛД“, което обаче е далеч след изтичане на срока по чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД.

От друга страна, както сам установява жалбоподателят, той не е адресат на предписаното правило за поведение. Казано по-горе бе, че с т. 2 на Решение № ППН-01-1799/2019г. е разпоредено на администратора на лични данни - Детска градина № 40 „Проф. д-р С. А.“ да промени правилата си за достъп до събраните лични данни чрез видеозаснемане съобразно мотивите на настоящото решение. Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 1 АПК, право да оспорват административните актове имат тези граждани и организации, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения.

В случая Б. К. не е адресат на разпореденото с т. 2 на Решение № ППН-01-1799/2019г. на КЗЛД, адресат е Детска градина № 40 „Проф. д-р С. А.“. С цитираната точка на решението не се засягат права или законни интереси и не се създават задължения за К.. Точно обратното, удовлетворява се негова претенция за промяна в правилата за предоставяне на лични данни чрез видеозаснемане в Детска градина № 40 „Проф. д-р С. А.“, което пък е свързано с обявяването на жалбата на К. за основателна срещу отказания достъп до записите по т. 1 от Решение № ППН-01-1799/2019г. на КЗЛД. В случая липсва какъвто и да е правен интерес от търсената съдебна защита, който съгласно чл. 15, ал. 2 от АПК следва да е личен, пряк и непосредствен. Фактът, че жалбоподателя не е доволен от избора на приложимите корективни правомощия и мерки по см. на чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 от КЗЛД, не може да обоснове допустимост на жалбата, при все, че изборът е въпрос на оперативна самостоятелност, който не подлежи на съдебен контрол.

Ето защо съдът намира жалбата на Б. К. срещу т. 2 от Решение № ППН-01-1799/2019г. на КЗЛД за процесуално недопустима за разглеждане по същество, поради което в тази част съдебното производство следва да бъде прекратено.

По отношение на т. 4 от Решение № ППН-01-1799/2019г. на КЗЛД съдът намира жалбата за допустима, насочена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД и като подадена в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 24.07.2020г., на което са присъствали трима членове, като решението е взето с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма, като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на администратора, срещу който е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 24.07.2020г., страните са уведомени за насроченото открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По съответствието на решението с материалноправните разпоредби по см. на чл. 146, т. 4 от АПК, съдът съобрази следното:

Видеонаблюдението по своята същност представлява съвкупност от действия - записване и съхранение с автоматични средство - система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване” по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент 2016/679. Обработването на лични данни е допустимо по правилата на чл. 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В жалбата пред КЗЛД е изложено твърдение за неправомерно преглеждане на записа от директора на детската градина и назначената от него комисия, състояща се от трима учители от детската градина. По този повод КЗЛД законосъобразно е приела, че директорът е представляващ администратора на лични данни (детската градина), поради което има свободен достъп до обработваните лични данни. Администраторът може да възлага на свои служители обработване на лични данни с оглед изпълнение на служебните им правоотношения. Видно от представената заповед за назначаване на комисията, прегледът на записите е възложен на учители от детската градина във връзка с установяване на твърдените от жалбоподателя факти (инцидент с детето му), с оглед на което е правомерно.

Твърдението за осъществяване на незаконосъобразно видеонаблюдение в детската градина, тъй като липсва дадено от жалбоподателя съгласие, също е неоснователно. Обработването на лични данни е допустимо, ако е налице някое от условията, посочени в чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679. Основанията са алтернативни и при наличие само на едно от тях, обработването е законосъобразно. В случая, предвид

мястото на обработване и самия администратор, видеонаблюдението се осъществява с оглед подобряване на сигурността и прозрачността на грижите, както и решаване на възникнали конфликти при отглеждането на децата в детските заведения, а също и в училищата, както и с цел защита живота и здравето на най-уязвимата категория от обществото като цяло - децата и непълнолетните български граждани. С оглед тази цел, обработването в случая се основава на чл. 6, § 1, буква „г“ - обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизнено важни интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, както и по чл. 6, § 1, буква „д“ предл. първо - обработването е необходимо, за изпълнение на задача от обществен интерес.

При наличие на посочените основания за обработване на лични данни по чл. 6, § 1, букви „г“ и „д“, съгласие на субекта по чл. 6, § 1, буква „а“ не е необходимо. Разпоредбата на чл. 25в от ЗЗЛД (отм., ДВ, бр. 17 от 2019г.) е неприложима в случая, доколкото се отнася единствено при обработване, което се основава само на съгласие, а в случая обработването е на основание обществен интерес и защита на жизнено важни интереси.

По отношение на уведомяването за осъществяване на видеонаблюдение, КЗЛД обосновава приема, че за това са предприетите необходимите мерки - на видно място са поставени указателни табели, което се установява от представените снимки, подкрепени с обяснения - декларации на трети лица. По този начин родителите на децата са уведомени за обработването на личните данни. Действията на администратора са съобразени и с разпоредбите на чл. 32, ал. 2, предл. първо от Конституцията на Република България. Информираността за видеонаблюдението е в изпълнение на задължението на администратора на лични данни да предостави на субекта на данни информация за самото извършване на обработване, когато личните данни не са получени от самия субект на данни - чл. 20 от ЗЗЛД (до 25.05.2018г.) и чл. 14 от Регламент 2016/679 (приложим след 25.05.2018г.). Това задължение възниква от момента на получаване на данните и за изпълнението му при видеонаблюдение е достатъчно да са поставени уведомителни табели.

В съответствие с материалния закон /чл. 15, § 4 от Регламент 2016/679/ е изводът на КЗЛД досежно изискването на разрешение (съгласие) от родителите на заснети деца. Това задължение възниква, едва след като има конкретно искане за достъп до обработваните лични данни (записа от камерите) и се установи, че на записите има трети лица и предоставянето на достъп до записите би повлияло неблагоприятно върху правата и свободите им (защита на техните лични данни).

Обосновава и законосъобразно КЗЛД приема, че предоставянето за подписване на декларация за разясняване на правата относно защитата на личните данни е добра практика, а не задължително изискване съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД, още повече предоставяне за подписването ѝ всяка година. Администраторът има задължение да предостави определена информация при получаване на личните данни от самото физическо лице (чл. 13 от Регламент 2016/679) или когато данните не са получени от субекта на данни (чл. 14 от Регламент 2016/679). И в двете хипотези следва да се отчита, че когато и доколкото субектът на данни вече разполага с информацията, същата не се дължи - съответно чл. 13, параграф 4 и чл. 14, параграф 5, буква „а“ от Регламент 2016/679.

Видно е от данните по делото, че в случая личните данни и на жалбоподателя, и на малолетния му син са предоставени от самия жалбоподател с подаването на заявление за записване в детската градина от 18.05.2016г. Към този момент е приложим чл. 19 от

ЗЗЛД (в редакцията му ДВ, бр. 91 от 2006г.). Съгласно ал. 2 на чл. 19, данните по ал. 1, които следва да предостави администратора, не са дължими, когато физическото лице вече разполага с тях. Видно от заявлението за записване, жалбоподателят е знаел кой е администратора и какви са целите на обработването. Освен това е декларирал, че е запознат с Правилника за дейността на обединеното заведение/целодневната детска градина и е заявил, че е информиран, че предоставената информация съдържа лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Следователно, не е извършено нарушение от страна на администратора във връзка с информирането на жалбоподателя за обработване на личните му данни и тези на непълнолетния му син.

Изводите на КЗЛД се споделят изцяло от настоящия съдебен състав. Неоснователни са наведените в жалбата, допълненията към нея и в съдебно заседание съображения. Всъщност, в последните са формулирани множество искания, които са от компетентностите на органи, различни от КЗЛД. Следва да бъде посочено, че допълнителна молба – уточнение с вх. № ППН-01-1179#23/19/ е депозирана на 13.07.2020г., т.е. след приетото решение на КЗЛД по т.5 от Протокол № 30/24.06.2020г., обективизирано в Решение № ППН-01-1799/2019г. на КЗЛД, поради което в последното не са обсъдени въпросите от молбата.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата срещу т. 4 от Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на КЗЛД, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 100 лв., на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ, за всяка една от страните.

Касателно представителството на заинтересованата страна Детска градина № 40 "Проф. Д-р А.", формулирано е искане за присъждане на разноски по делото, като е представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 456). Претенцията следва да бъде уважена в размер на 500 лева, така както е заявена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 27-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Б. Б. К. срещу т. 2 от Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. К. срещу т. 4 от Решение № ППН-01-1799/2019г. от 17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Б. Б. К. ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Б. Б. К. ЕГН [ЕГН] да заплати на Детска градина № 40 "Проф. Д-р А." сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението, в частта му, имаща характер на определение, може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му, а в останалата си част може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: